

Arabija.

Arabija je velik pólotok mej arabskim in perzijskim morjem. Ves pólotok je okoli 1000 do 1300 metrov visoka planjava, zeló podobna puščobnej bližnjej Afriki. Ob morskej bregovini se nahajajo goré in doline, ki so deloma zeló prijetne in rodovite. Osrednja planjava, ki se Nedžd imenuje, je do dandanes le malo znana. Po večjem je Arabija peščena puščava, katere velik kos spada v znani brezdeževni pas na zemlji. Velicih rek Arabija nema nobene, še malih brežnic in pustinskih rek je le malo. Podnebje je zeló vroče in suho, samo na višjih planjavah se sapa po noči zeló ohladi. Turška Arabija (Hedžas in Jemen) obsega sinajski pólotok in

zahodno stran arabskega pólotoka ob arabskem zalivu. Sinajski pólotok je po večjem skalovit in puščoben, sueški in akabski zaliv ga oblivata. Sinaj in Horeb ste znani gori na južnem oglu. Akaba je mesto v severnem kotu arabskega zaliva. Hedžas in Jemen ste najlepši in najrodovitnejši arabski pokrajini; posebno sloví Jemen po svojih obilih pridelkih daleč po svetu, zato se mu pravi tudi „srečna Arabija“ (Arabia felix). Prebivalci od Moke do Meke so mahomedanske vere. V Jemenu, vzlasti v primorskej ravnini Tehami, raste najboljša kava.

Meka je rodni kraj Mohameda in versko središče mohamedansko. To mesto stoji v širokej, pustej in peščenej dolini ter ima veliko mošejo z 19 vrati in 7 minareti; v sredi s stolpovi ograjenega dvorišča stoji Kaba ali sveta hiša, ki jo je menda Abraham sozidal. V njej je shranjen črni kamen, h kateremu vsi Mohamedani vsaj jedenkrat v življenji potovati morajo. Blizu

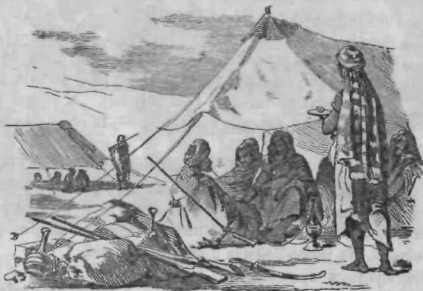
Kabe je sveti vodnjak Zemzen. Večkrat je po deset tisoč romarjev zbranih v tem njihovem svetem kraji.

Arabski prebivalci se imenujejo „felahi,“ ako so naseljeni in se pečajo s poljedelstvom in živinorejo. Meščanom pravijo „hadezi,“ a na pólú pastirskim narodom „medizi.“ Beduini ali „otroci puščave“ se imenujejo vsi pastirski

razródi, ki s svojimi čredami sim ter tjà prehajajo po osrednej puščavi in šatorijo.

Zemlja, koderkoli je primerno namočéna, daje obilo raznih pri-

kovin nemajo in tudi drugih kopanin malo. — Beduini so dvojni: pravi Beduini, ki zgolj od pastirstva živé in pa Arabi, kakor jih v Palestini imenujejo, ki so popotovalni poljedelci. Beduina prvi prijatelj je njegov konj; v svojej národnej pesni pravi, da „sablja, sulica in njegov rudečí, urni in zali konj ga bodo po smrti objokovali.“

delkov: datteljnov, kave, raznih dišav, bombaža, južnega ovočja i. t. d.

Arabski redé najlepše konje, velblode, osle, mezge in druge živali. Dragih

I. T.

Mlečno drevo.

Ker smo užé zadnjič govorili o drevesu, iz katerega teče mlečen sók, naj tu omenim še mlečno drevo, ki raste po peščenih krajih venezuelskih brežin v južnej Ameriki. Venezuelska dežela leži v porečji Orinoka in je deloma gorata, deloma ravna. Ta zeló plodna, južnoamerikanska dežela daje obilo bombaža, tobaka, sladkorja, kave, raznih dišav, južnega ovočja, riža, žita in izvrstnega lesá. A najbolj zanimivo je tako imenovano mlečno drevó, ki ima po 30 centimetrov dolge liste in mesnát sad z dvema orehoma. Ako se deblo tega drevesa nareže, teče iz njega, da-si užé več mesecev ni bilo dežja, nekaj lepljiv, precej gost in lepodíšeč sok, ki je podoben najboljšemu kravjemu mleku. Ta sok je zeló dober in tečen ter je ondotnim prebivalcem to, kar je nam kravje ali kozje mleko. A ne samo v hrano ali živež imajo ta sok, ž njim tudi ozdravljajo mnogo bolézni. Čim temnejša so drevesa in čim bolj skupaj stojé, tem več se izliva sladkega sóka iz njih. Deblo narežejo navadno po solnčnem vzhodu in zeló prijetno je gledati z lastnimi očmi, kako ob tej dôbi beli in črni ljudjé, vsak s svojo posodico, nalašč za mleko pripravljeno, prihajajo od vseh strani. Človeku se zdi, kakor bi videl družino kacega pastirja, ki jej delí mleko od svoje črede.